

Sor Ungdommen.

Fiskerdatereus Plejeføn.

(Fortsat.)

„Hvis du har Dine i Hovedet, saa maa du gøre det,“ bemærkede Besy lidt ube af Rollen. „Dg endelig“ — dette skulde gøre den strækfælige Virkning, „ser du mig?“

„Spøg ikke med det heilige,“ sagde hun derpaa efterlignende sin gamle Lærerinde, da hun saa, at Maibas Alvord til sidst var i Færd med at sovinde. „Hør nu efter. Det er Gud, der har gjort det alt sammen, alt hvad du kan se. Han har stiftet dig og mig og Tante og din Fader og Denny og vor Jim og alle Menneſter. Han kan gøre alting; det er han, som giver os Liv og Hæde, og alt hvad vi har, og han kan være alle Steder og være alle Ting, og derfor er det, han kaldes vor Fader.“

Maibas Dine vare fæstede paa Lærerinden med uheldt Opmærksomhed, hvortil hendes Træk bar Præget af den mest levende Interesse, saa Besy var fuldkommen tilfredsstillt; men da hendes Glev nu med en sagte og ærefrygtfuld Stemme gjorde det simple Spørgsmaal: „Hvem er Gud?“ sølte hun sig forvirret.

„Hvem er Gud?“ gentog hun, ingenlunde klar paa, hvorledes hun skulde svare. „J — han er — han bor oppe i Himlen ved os,“ idet hun pegede paa den prægtige blaa Hvalving over dem. „Det er der, Folk kommer hen, naar de dør, hvis de da er gode.“

„Det er der, hvor lille Fanny er!“ udbrød Maiba med skrælende Dine. „Du siger, at Gud bor der?“

„Ja, Gud og Englene og Jesus; men det er sandt, jeg glemmer, du ved det ikke noget om Jesus. Han er Guds Søn og kom her ned paa Jorden og døde paa Korset for at frelse Synderne.“

Maiba stirrede haabøst forvirret paa hende, hun forstod ikke det mindste af disse Ord fremtæt paa denne Maade.

Besy nød hendes Forvirring og vedblev: „Jeg kan Maaſer af Skriftsteder om den Ting,“ og nu remede hun op det ene efter det andet. — „Ja, jeg kan mange flere endnu, det var derfor, jeg fik min sidste Præmie, og den er saa nydelig med rød Blag og saadan en Maaſe Billede i den hejder —“

„Men hvad er Synder?“ afbrød Maiba hende prægende paa at finde en Mening i alle disse forunderlige Ord.

„J, Synder, det er dem, der gør Synd, saadan noget ondt og slemt, du ved nok, som Satan laar dem til at gøre.“

„Men hvem er Satan?“

„Ja, det er den slemme Mand — han som hader Gud og ogsaa vil have, at vi skal hade ham og sætter alt det onde i os, for at vi ikke skal komme op i Himlen. — Men kom nu, lad os nu gaa omkring. Jeg er træt af at holde Stole, du kommer med saadan en Mængde Spørgsmaal.“

„Ja nej, vi ldt,“ bad Maiba og holdt hende fast i Arjelen. „Sig mig noget mere, jeg vil gerne høre det alt sammen, og du fortæller saa meget.“

Dette tog Besy helbigvis for en Kompliment og satte sig atter ned.

„Jeg vil gerne vide,“ begyndte Maiba igen, „hvoreledes Gud kan se os og være alle Steder og være alle Ting?“

„Hør Maiba, du vilde sætte alle Lærerinder i Fortlegen med dine Spørgsmaal! Hvordan skulde jeg vide det? Alt, hvad jeg ved, er, at han kan se os og være alle Steder og være alle Ting og kan høre os, naar vi beder til ham. Det kan Jesus ogsaa.“

„Er det ham, der vil have, at vi skal være gode?“

„Naturligvis, for han elsker os, og han vil tage os op til Himlen, naar vi dør, hvis vi er gode.“

„Fanny var altid god,“ sagde Maiba grundende, „men — men Besy, hvis du nu ikke er gode?“

„Ja, saa kommer vi til et slemt Sted, hvor Satan er. Dg det er forfærdeligt, Maiba.“

„Ja vist,“ sagde Besy.

Maiba lod maalløst slaaet af en strækfælig Tante. Hendes vilde, uartige Dreng!

„Iste Bryn, Besy!“ raabte hun med Dinen stift hæftede paa sin Lærerindes ligebyldige Ansigt.

„Naturligvis baade store og smaa, derfor er det jo, vi alle maa søge at være gode — men nu er jeg træt, Maiba, jeg skal fortælle dig mere en

anden Gang.“ Dg dermed hoppede Besy af Sted fra Sten til Sten.

Men Maiba blev fiddende og grundede over, hvad hun havde hørt; hun og Denny var ikke saa gode, at de kunde komme op i Himlen, det spalte hun godt.

„Kom nu, Maiba Rofs! hvor her er morfont paa Klipperne,“ raabte Besy, „Men hvad græder du for?“

„Ma Besy,“ stammede Maiba, „hvad skal Denny og jeg gøre, for at vi ikke skal komme paa det slemme Sted?“

„Du skal ikke tage det saa alvorligt,“ sagde Besy undvigende, „saadan noget har jeg aldrig tænkt paa, og jeg har dog vidst alt det, siden jeg var ganske lille. Jeg vilde ønske, jeg ikke havde sagt et Ord. Kom nu med.“

Maiba kunde dog ikke derfor lade sine urolige Tanker fære; men der var ikke mere at stille op med Besy nu. Hun nibde ind i Hytten, og Maiba fulgte langsomt efter.

Besy vilde undersøge alt, hvad der fandtes der inde. Hun begyndte først at lægge ud og gøre Bemærkninger om alle Mybterne, og efterhaanden fik hendes Nygerrighed Overhaand over Høfligheden, og hun begyndte en formelig Husundersøgelse, kiggede i alle Hæller og Kroge og vendte op og ned paa alting; endelig smagte hun paa alt spireligt i Huset og talte Maibas Husboldningspenge, som stod i en Kiste paa Hylben over Stofstenen. Til sidst aabnede hun endog Sandys eget Stab, en Helligdom, som Maiba aldrig kom til; men helbigvis var der dog laaset for alt, som var af mere privat Natur, saa hun maatte nøjes med at rode om mellem Fiskekroge, Sætrer og andet lignende.

Krogæves bad Maiba hende først om at lade være, og da det ikke hjalp, vilde hun lætte hende uden for Døren; men der var ikke Tale om, at hun kunde magte det store kraftige Biebart.

„Du bliver nødt til at lade mig gøre, som jeg vil,“ sagde hun todt og træk og rodede paa Hylbenne igen. „Jeg skal ikke gøre nogen Stabe; men jeg vil se, hvad her er, før gaar jeg ikke, saa derfor maa du helst forholde dig rolig.“

Hu tiltrak en sietantet, tilspøjet Pakke i brun Papir sig hendes Opmærksomhed; den laa oppe paa den allerøverste Hylde.

„Jeg er vist paa, det er en Bibel,“ sagde hun, idet hendes træde hænder tog Papiret af, og en Bog i smukt sort Læderbind med Sølvbeslag og Sølvspænder kom frem. „Nej, hvor nyde sig,“ udbrød hun. „J, Maiba! Dit lille Tosschev! her kan du jo saa Svare paa alle dine Spørgsmaal. Det er ud af saadan en Bog, som denne her, at Lærerinden fortalte os alt det. Det kan man rigtig nok falde held, hvad?“

Maiba var alt for oprørt til at kunne svare; men alligevel kunde hun dog ikke lade være at blive glad ved den Tanke, at der i deres eget Hjem fandtes en Bog, der kunde lære hende alt det om Gud, og om, hvordan hun skulde blive god, som hun saa længe havde fulgt efter. Hun kunde næsten tilgive Besy, hvis det var saadan.

„Du er vred nu, Maiba, ved jeg nok,“ sagde Besy med stor Sindbø, „men du maa se at blive god igen. Jeg synes nu, vi to skulde være Benner, for jeg kan godt lide dig; men saa maa du ogsaa lade mig gøre, som jeg har Lyst.“

„Du skal aldrig blive min Ven,“ svarede Maiba oprørt.

Besy tog ogsaa det med stor Ro og steg imidlertid ned af Stolen og bladede i den gamle Bibel. „Ja, det skal vi nu nok blive alligevel, du vil blive saa indtaget i mig, for nu vil jeg være god imod dig. Nu lægger jeg Mærker her i Bogen, hvor du kan finde alt det, vi har lært i Søndagskolen. Se nu her i Begyndelsen naar om, at Gud har stiftet alting, og saa blader vi helt til Lukas, der staar om, hvordan Jesus blev født; i de 4 Evangelier, der staar alting om ham, hvad han sagde og gjorde, hvordan blinde kom til at se, og halve kom til at gaa, og døde Folk blev levende igen — ja, se nu er du ikke vred længere?“

Maiba var uvilkaarlig traadt nærmere og stirrede med store beundrende Blyndet fuld af brune Papirmærker.

„Dg se, her er „Fadervor,“ der skal ogsaa et Mærke. Dg hvis jeg nu ikke har gjort en god Gerning, saa er mit Navn ikke Elisabeth Isabell Gargill! Skal vi saa være Benner?“

Maiba ryttede alvorlig paa Hovedet og sagde rolig: „Jeg vil ikke have dig til min Ven; men jeg er dig meget taknemlig. Jeg vilde ønske, jeg var lige saa dygtig og klog som du.“

(Fortsættelse.)

En Opfølelse fra Ugandamisjionen.

Det engelske Kirkekommissionsselskab har som bekendt fejret 100 Aars Jubilæum den 12. April i Kar. I den fejrlige Anledning fremkom Selskabets Historie, hvoraf følgende er et Uddrag:

Den 15. November 1875 læste man i „Daily Telegraph“ et Brev fra Uganda. Stanley havde strevet det, da han for anden Gang gennemrejste Afrika. Det bestre Kong Mtesa af Uganda og fortalte, at han havde forandret sig i høj Grad og i visse Maader til sin Færd, siden Spele og Grant havde berettet om ham. Da de forlod ham, var han en raa, hedenst Angling, som ikke kendte anden Lov, end sin egen uberegnelige Villie. Nu var han en dannet Mand og en — Tilhænger af Islam.

Arabiske Købmænd var komne til Landet; de havde overtalt Mtesa til at blive Muhammedaner, og de havde indført Klæder og en Art barbarisk Civilisation omtrent som ved Hæfferne i Muskat og Zanzibar. Men Stanley fortalte ham, at der var en endnu bedre Religion, og gav ham et kort Begreb om Kristendommen. Nu reitiede den store Rejlsende en Opforing til Kristenheden om at sende Missionærer til Uganda.

To Dage efter, den 17. November, modtog det kirkelige Misjonselskabs Sekretariat et Brev undertegnet „En unyttig Jener.“ Afjenderen tog Opfordringen som en Tilkendegivelse af Guds Villie. Paa Betingelse af, at Selskabet var beredt til straks og med Energi at begynde en Misjion ved Viktorie Nyonie, tilbød han at stille 5000 Pund (90,000 Kr.) til dets Raadighed. Brevet endte saaledes: „Jeg er ikke saa langvisl, at jeg skulde vente sjældelig Held, som Stanley drømmer om, men dersom Misjionen begyndes i enforlig, trofast Tillid til Høstens Fære, behøver man siffrt ikke at frygte for nogen uoverstigelig Bankelighed; men hans Næb og hans Velgørelse maa anammes i Tillid, somtidig med at vi gaa frem i Lydighed mod hans Høvisns Anvisning og hans Ords Befaling.“

Seks Dage efter Jamlede Bestyrelsen for at overveje Tilbudet. Et saadant Føretagende maatte ikke begyndes lefslidig. Mange vise Mænd rgtiede paa Hovedet, blandt dem Lord Kaurerence og General Lake: Rejsen vil blive lang og bevoertig. Naar man er saa lyfkelig at saa Misjionen grundet, vil den være næsten 1000 (eng.) Mil fra Kysten. En rejlsende som Stanley kunde maatte trænge frem; men hvorledes kunde man vedligeholde regelmæssig Førbindelse med en Misjion? Var det ikke bedre at gaa frem som en klog General: langsomt, men siffrt fra Station til Station, idet man ordentlig siffrede et hvert Punkt, inden man gik videre. Hvad kunde man desuden bygge paa Mtesas Alvor eller Stabighed? Stanley selv ansaa den Gang mere for en Sensationsrejsende end for en Mand, hvis Dommeftast man kunde stole paa. Dg „Daily Telegraph,“ ja det repræsenterede den Gang snarest, hvad man nu vilde kalde Nyjournalistikk.

Men var Radet ikke fra Gud? Det fremhævedes af den dygtige Sekretær Henry Wright og af Edward Huidimfon. Den alvorlige Forhandling endte med en Vedtagelse, som kan udtrykkes i Lukas' Ord: vi søgte straks at drage ud — idet vi sluttede, at Herren havde faid os til at prædike Evangeliet for dem (Ap. Ger. 16, 10). Nu begyndte færlige Vidtrag at strømme ind, og snart raadede man over 15,000 Pund.

Mange tilbød nu deres Tjeneste med at gaa ud; men de fleste Tilbud var ganske uantagelige. Man hynes et Vænting i, som fra Kaptein S her og o l b S m i t h; han havde været ved Flaaden, men forberedte sig nu til Misjionsgerning. Han kendte Afrika og havde det. „Send mig ud,“ sagde han, „ligebyldig i hvilken Retning; jeg er villig til at tage den ringeste Blads.“ Men saa snart han var antaget og havde begyndt at tage Del i Forberedelserne til Ekspeditionen, vilde han saa megen Dygtighed, at Komiteen uden videre satte ham til Leder af Toget.

Den næste Mand, som antoges, var Alexander M a d a y. I en Alder af 26 Aar var han øverste Konstruktor ved et stort Ingeniørfirma i Nærheden af Berlin. Lige siden han blev voksen, havde han været med i kristelig Birkfømhed, og nu brændte han af Lyst efter

at slutte sig til en eller anden Misjion. Da han hørte om Uganda-Ekspeditionen, skrev han 12. December 1875: „Mit Hjerte brænder for Afrikas Befrielse, og derfor de fan sende mig til en eller anden af de Gagne, som Livingsstone og Stanley har fundet stannende under Slavejægerens Forbandelse, vil jeg være meget glad.“

Den 27. April sejlede Ekspeditionen fra Southampton, og den 31. Maj var den i Zanzibar. Flere af Selskabets naede Njanja-Spæns Sydpyds den 29. Januar efter en seks Maaneders Rejse. Kongen sendte dem en Velkomsthilsen, skreven paa Engelsk af en Dreng som Stanley havde ladet blive tilbage hos ham. De drog til Hovedstaden, og Kongen modtog dem meget hjerterlig. Han spurgte, om de havde set hans Flag. „Jeg hejer dette Flag, fordi jeg tror paa Jesus Kristus.“ Dette Flag var en Sammenfærmning af allehaande Farver, hvilket skulde antyde, at kristi Kongerige var alt omfattende.

I tre Maanedere saa alt haabefult ud. Undervisningen ved Høstet forlattes stadig, skent Folket som Helhed var ubegynt.

Men i Begyndelsen af 1879 ankom to franske, katolske Præster. Fra den Dag af, da det blev bekendt, at den første Tog af Engelskmænd havde naet Uganda, og fundet aabne Døre, lagde Kardinal Lavigerie, Erkebispes af Algier, Planer om at sende en romersk katolsk Misjion til Landet. Dr. Gust drog, da han hørte om dette, til Algier og bad Kardinalen, naar hele Afrika saa aaben for ham, ikke at vægte det eneste Tred, hvor en kristen Misjion var begyndt.

Dr. Lourdel af den romerske Misjion, ifree M a c k a y, vidste godt, at vi plejede at holde Gudstjeneste ved Høstet i hver Uge. Han og hans Medhjælper kom og satte sig ved Siden af mig, og de forlod mig ikke, før de havde naaet deres Hensigt. Alle knælede ned og sifteno Amen. De Herter Franskmænd blev vidende paa deres Stole under Bønnen. Dg de vidste at saa Folk til at lægge Mærke til deres Alder. Indbyrdes talte de sammen paa fransk, om end hvilkende. Til sidst spurgte Kongen dem, hvorfor de ikke knælede ned under Bønnen og tilbød Kristus. Præsterne svarede med skænde og grove Ord, at det var bare Lygne, Protestante fortalte. Maday svarede rolig; men de skældte værre end før, og brugte Lygn hypigere end han nogen Sinde havde hørt det. Kongen og Følk blev vrelig. M t e s a sagde: „Enhver hvid Mand har sin Religion, hvor han jeg vide, hvad der er det rette?“

Maday stod tappert alene, en Tidlang med Fod for sit Liv, bekæmpet af Muhammedanere og Oskitter. Siden blev han i n i n g t o n u d n e v n t t i l B i s k o p, en Dgford Mand med 8 Aars Erfaring som Præst, en Kristen som vidste, hvad Synderens foriadelste betydte, en Prædikat, hvis Landsbykirke var tyldt til Trængsel med Folk i flere Miles Omkreds.

I Maj 1882 drog han ud, men han havde ikke opholdt sig længe ved Njanja, før Feber og Dysenteri næbte ham til at vende om. I Maj 1884 kunde han alt tage af Sted, men han naaede aldrig Uganda. I Ujoga blev han holdt fast af Kongen der, som var en Bafal af Mtesas Efterfølger, den grumme M w a n g a. Der blev sendt Bud til Uganda, hvad man skulde gøre med den hvide Mand. 29. Oktober 1885 kom der Bud tilbage, at man skulde dræbe ham. Ordren blev straks udst. Han og alle de, som fulgte ham, halvtreds i Tallet, blev dræbte; kun saa unbfom.

Før han faldt, bad han om at blive begravet i Afrika, at han havde for Uganda-Folket; at han havde løst Bejen til Uganda med sit Liv.

Efter Biskoppens Død rejste der sig en hæftig Forsølgelse mod de indvandrede Kristne. Mange navnlig unge Mænd maatte lade Livet; i det hele har de heltemodig Vidne om deres Tro.

I 1889 ankom til Seens ydrlige Bred en ny Biskop. H e n r y B e r r o l l s P a r t e r. Paa den nye Station Uambira traf han Maday, og der holdtes den første Konfernce i det indre af Landet. 7 Missionærer var til Stede. Herfra blev Biskoppen et Brev til Mwanaga, hvori han erklærede, at kristi Kirke ikke søgte nogen Hævn for det, som var sket; den ønskede kun Frihed til at prædike Kristus. Han skrev ogsaa et Brev til de kristne, som glædede dem meget, kort efter døde han. Maday skrev i dyb Sorg: „Det vilde være umuligt at finde en Mand, der påsejede bedre i alle Maader til at være Biskop.“

Hjemme i England fødte der sig Røster, som raadede til at opgive Mis-

jonen. Men Maday, som stod ganske alene, de andre vare i spæde Bist og her, gar det Svør: „De i spæger vel? Dersom De fortæller mig for Alvor, at I lige Forflag er gjort, svare jeg blot: a l d r i g! Sig mig I søge Sjæle, til hvem mener I, vi skal overgive Arbejdet, naar vi opgiver det? Til strækfælige Mordere som Mwanaga, eller til Slavehandlere fra Zanzibar, til engelske eller belgiske Handelsmænd, som sælge Rifler og Krudt, eller til tyffe Brandevindesfælgere? De er alle i Dymarsch, og de taler ikke om at opgive deres Misjioner.“ I et andet Brev skrev han: „Naar jeg beder om Arbejdet og en Biskop, da svar mig ikke med Ordet umuligt. Det Ord kendes ikke i Ingeniørens Ordbog. Dg dersom de, der kun opfører Barter for Timeligheden, fordi deres Materialer er for gængselige, har slettet det Ord af deres Ordbog, hvorledes skulde det da kunne vedblive at staa hos dem, som opfører Guds Kirke og bygger Grundvoide for det Kongerige, som skal staa evindeligt?“

Siden kom forvirrede Tider. Mwanaga blev afsat; men Muhammedanerne forblev at saa alle kristne dræbte eller landsforviste. Mange dræbte og Misjionærerne blev forbrønde fra det Indre. Maday blev tilbage, rolig og trosfærlig. I England blev Maabets om Dgviselse lydeligere end nogen Sinde.

Omtrent paa den Tid kom Stanley til Uambiropaa sin lange Rejse fra Vestkysten til Østkysten. Han skrev om Maday: „Gud ved, at dersom en Mand nogen Sinde har haft Grund til at hyle sig fremadig og entig, saa var det Maday, da Mwanaga havde myrdet hans Elever, hængt hans kristne, pryglet hans sorte Benner iøj og nu vendte sit Ødebsit til ham. Men dog møbte den lille Mand det med rolige, blaa Dine, som ikke blindefe. At ie en Mand af den Slags, som har arbejdet Dag for Dag i tolv Aar uden Anur og Klage, og o høre ham lede sin lille Følk til at funde Guds elskende Dmbed om Nørgen og hans Troføhede om Kærligten — det er en lang Rejse værd for det moralise Mod og den Glæde, man faar derved.“

Den 2. Januar 1890 skrev Maday sit sidste Ordraab. En Raaned efter tog Fæberen bamt bort; han døde den 8. Februar.

Men han havde holdt Stanien til Fortærling var rede. Thi fort i Førbuej havde Bestyrelsen modtaget Tilbud fra Uv Mand om at gaa ud til Afrika. De seks var fra Cambridge Universitet, og blandt dem var T u d e r og Bilkington. Disse Raane er kendte af de fleste Misjionsvenner, og saa i Danmark! Den sidste bar ydet Misjionen uoverdertige Tjenester ved sit enestaaende Spørgnet. Hans bræn dende Tro og store Ridkerhed og til sidst hans Død er en Udsked, som berer Frugt. Tud er blev Misjionens Biskop, den største Misjionsbiskop, kalde Engländerne ham. Hun bar faaet Lov at arbejde i ni Aar og at udrette store Ting i sit udbratte Stitt, der nu har faaet kongeriget Doro som Anækt.

Hvor bore lidende Landsmand.

Continental Medical Institute
616 SCHILLER BUILDING—
DEPT. A. Chicago, Ill.

Brit Land!

I den danske Koloni paa „Soo“ Banen
I WARD COUNTY,
NORD DAKOTA.
340 Danske har taget Land i denne Koloni, udvalgt af Kirkesamfundets Komite, og af disse har allerede 250 besat sig der. Endnu haues der godt Land nær Stationer.

Der tiltrænes danske Føretlingsmænd i Byen Bowbells i Settlementet, Billige Erklæringer med Landsføgere, under Ledelse af Nelson Lawson, „Soo“ Banens danske Emigrationsagent, afgaar fra Minneapolis (Winnaufee Depot) Tirsdagene d. 31. Oktober og 14. November kl. 9.40 om Morgenen.

Ligeledes haues Braveland i Minnesota og Dakota, og billigt Stooland i Wisconsin og Michigan paa „Soo“ Jernbanen. Lavse Jernbepreter. — Skriv efter Landkort og illustrerede Føretklaringer til
D. W. CASSEDAY,
Land and Industrial Agent „Soo“ Ry,
Minneapolis, Minn.

SEND US ONE DOLLAR and we will send you a **FREE** **STOVE** **CATALOGUE**. We will send you a **FREE** **STOVE** **CATALOGUE**. We will send you a **FREE** **STOVE** **CATALOGUE**. We will send you a **FREE** **STOVE** **CATALOGUE**.

ACME BIRD.

DON'T RENT—BUY your home place and feel an independence that a tenant farmer never knows.

4 Railroad lands can be had nearly as cheap as you pay in fees for entry

5 upon government lands, and the conditions upon which you can secure

6 a perfect title are so simple and

7 burdensome. There is a great future

8 for farmers who either settle on or

9 purchase a farm along the line of

10 the Chicago, St. Paul, Minneapolis & Omaha Ry. Co. in Northern Wis.

11 or in the land of the Lakes. Now the time

12 is ripe, and a **FARM** is yours with

13 but a little money. Buy a farm and

14 these lands are suitable for graz-

15 ing and diversified farming, and

16 there is much hardwood timber.

17 Colonies will find attractive maps and

18 large tracts. For Land Seekers Ex-

19 cursation tickets apply to your home

20 agents, and for handsome maps and

21 Excursion folders address Geo. W. D.

22 Bell, Land Commissioner, Hudson,

23 Wis., or T. W. Tensdale, General

24 Passenger Agent, St. Paul, Minn.,

25 in Northern Wisconsin.

SEND NO MONEY WITH YOUR ORDER, but this

26 we will send you a **FREE** **STOVE** **CATALOGUE**. We will send you a **FREE** **STOVE** **CATALOGUE**. We will send you a **FREE** **STOVE** **CATALOGUE**.

27 **THE BURDICK** has every MODERN IMPROVEMENT.

28 EVERY GOOD POINT OF EVERY HIGH

29 **CLASS** MACHINE MADE WITH THE

30 **DEFECTS OF NONE. MADE BY THE BEST MAKER IN AMERICA.**

31 **FROM THE BEST MATERIAL.**

32 **MONEY** **SOLID** **QUARTER** **SAWED** **OAK** **DROP** **DESK**

33 **CABINET** **SEWING** **MACHINE** **FOR** **SALE** **AT** **RETAIL** **OR** **WHOLESALE.**

34 **FOR** **RENT** **OR** **BUY.** **SEE** **OUR** **FREE** **STOVE** **CATALOGUE.**

35 **FOR** **RENT** **OR** **BUY.** **SEE** **OUR** **FREE** **STOVE** **CATALOGUE.**

36 **FOR** **RENT** **OR** **BUY.** **SEE** **OUR** **FREE** **STOVE** **CATALOGUE.**

37 **FOR** **RENT** **OR** **BUY.** **SEE** **OUR** **FREE** **STOVE** **CATALOGUE.**

38 **FOR** **RENT** **OR** **BUY.** **SEE** **OUR** **FREE** **STOVE** **CATALOGUE.**

39 **FOR** **RENT** **OR** **BUY.** **SEE** **OUR** **FREE** **STOVE** **CATALOGUE.**

40 **FOR** **RENT** **OR** **BUY.** **SEE** **OUR** **FREE** **STOVE** **CATALOGUE.**

41 **FOR** **RENT** **OR** **BUY.** **SEE** **OUR** **FREE** **STOVE** **CATALOGUE.**

42 **FOR** **RENT** **OR** **BUY.** **SEE** **OUR** **FREE** **STOVE** **CATALOGUE.**

43 **FOR** **RENT** **OR** **BUY.** **SEE** **OUR** **FREE** **STOVE** **CATALOGUE.**

44 **FOR** **RENT** **OR** **BUY.** **SEE** **OUR** **FREE** **STOVE** **CATALOGUE.**

45 **FOR** **RENT** **OR** **BUY.** **SEE** **OUR** **FREE** **STOVE** **CATALOGUE.**

46 **FOR** **RENT** **OR** **BUY.** **SEE** **OUR** **FREE** **STOVE** **CATALOGUE.**

47 **FOR** **RENT** **OR** **BUY.** **SEE** **OUR** **FREE** **STOVE** **CATALOGUE.**

48 **FOR** **RENT** **OR** **BUY.** **SEE** **OUR** **FREE** **STOVE** **CATALOGUE.**

49 **FOR** **RENT** **OR** **BUY.** **SEE** **OUR** **FREE** **STOVE** **CATALOGUE.**

50 **FOR** **RENT** **OR** **BUY.** **SEE** **OUR** **FREE** **STOVE** **CATALOGUE.**

Address, SEARS, ROEBUCK & CO. (Inc.) Chicago, Ill.

Elisabet Smith,
en kristelig Fortælling af Hilda Dahl.

Indhold: 1) Elisabet i Hjemmet. 2) Som Selvfødselme; 3) Møllers Hus; 4) Solobrøllet; 5) Hjemmelig forlovet. 6) En lykkelig Tid; 7) Stor Svænding; 8) En strækfælig Nøb; 9) Baa Engeliet. 10) Et godt Bala; 11) Møllefor Orns Hus. 12) Genfribig Kærlighed. 13) Skillemuren nedbrødes; 14) Korlovelse. 15) Selskab hos Høfer; 16) Bryllupsdagene; 17) Lykkelig Hgteskab; 18) Arbejde for Herren.

114 Sider. I Shirtingsbind 55 Cts.

Danish Luth. Publ. House,
Blair, Neb.